

Duhovna misel - 16. okt. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

29. nedelja med letom

Današnja mašna prošnja: »Vsemogočni večni Bog, vodi našo vero in našo življenje, da mo zmeraj vdano sprejemali tvoje zapovedi in ti z iskrenim srcem

Sami od sebe ne zmoremo takšne volje. Samo Bog lahko to storimo. Prosimo v molitvi, kličemo, naj nam to podeli kot dar, kot novo “stvarjenje”. Tako vstopamo v molitev, ki je v središču beril te nedelje in nagovarja tudi nas.

Moliti kakor Mojzes, ki je bil predvsem Božji mož, mož moliti vidimo v boju z Amalekom, stal je na vrh hriba z rokami kvišku, vsake toliko zaradi utrujenosti povesele. Takrat je bilo ljudstvu gotovo, da ga Aron in Hur podprla s kamnom in mu podpirala roke vse do zmage. To je slog duhovnega življenja, ki ga zahteva Cerkev: ne da bi zmagali v vojni, marveč, da bi pridobili mir!

V Mojzesovi zgodbi je pomembno sporočilo: zavzetost v molitvi, da drug drugega podpiramo. Utrujenosti se ni moč izogniti, včasih ne zmoremo več, a s podporo bratov lahko vztrajamo v molitvi vse do konca, bo Gospod dokončal svoje delo.

Tudi Timotej ni zmogel sam: ne moremo vztrajati brez molitve in dovolj občasna molitev, kot na gugalnici, marveč takšna, kot jo učimo današnjem evangeliju: »vedno moliti in se ne naveličati«. To je krščanski način: biti vztrajni v molitvi, da bi ostali trdni v veri in pričevanju. Če se v nas zbuja nek glas: “Gospod, ali je mogoče, da bi se ne utrudili? Smo človeška bitja ... tudi Mojzes se je utrudil!...”. Res je, vsakdo se utruje. Toda nismo sami, saj smo del Kristusovega teles, Cerkve. Vsakodnevno so dvignjene kvišku dan in noč, zahvaljujoč se vstalemu Kristusu in njegovemu Svetemu Duhu. In samo v Cerkvi in zahvaljujoč se molitvi Cerkve lahko ostanemo trdni v veri in pričevanju.

Jezusova obljuba v evangeliju: Bog bo pomagal do pravice svojim ~~izvoljenim~~, ki noč in dan ~~vpijejo k njemu~~. V tem je skrivnost molitve: se ne utruditi, in če se utrušiš, prosi za pomoč, da zmoreš ostati dv

Tvit papeža Frančiška

V Cerkvi se vse rojeva v molitvi in raste s pomočjo m
2022),

Ne utrudimo se pričati za Jezusovo novost, za novost, ki je Jezusova
lepa razstava predmetov iz preteklosti, **ampak vedno sedanje**
Kristusom, ki se zgodi v življenju tu in sedaj (14. 10. 2022).

Oznanjevanje evangleija ni nikoli preprosto ponavljanje preteklo
evangelija je vendar Kristus, toda poti, da bi si mogla ta vesela novica
času in zgodovini, so drugačne (13. 10).

V sebi nosim bolečino ukrajinskega ljudstva in ga po priproš
Matere v molitvi prinašam pred Gospoda. Naj njegov Duh preobrazi s
imajo v rokah usodo vojne, da se umiri orkan nasilja (12. 10.).

Gospod ima veliko željo za nas: da postanemo deležni njegovega
življenja. V pogovoru z Njim se učimo razumeti, kaj pravzaprav
svojega življenja (11. 10.).